

TEO BANAL & VAN TEO MOLDO

PUZZLE... ÎN TOATE SENSURILE

roman

*O ficțiune ce n-are nimic în comun
cu realitatea cotidiană*

VOLUMUL I

Ecua Transilvan
2017

1. Final anticipat	5
2. Final dureros	14
3. Delirum	23
4. Între dulce și amar	34
5. Eșecuri pe linie	39
6. Sinteza zilei	45
7. Emigrarea	51
8. Doliu local	54
9. Conflict de interese	58
10. După durere bucuri	62
11. Reflector	66
12. False impresii	75
13. Actualități	86
14. Te ador Brașov	93
15. Infernul	111
16. Reglări de conturi	120
17. Partid în derivă	130
18. Incertitudini obsesii	140
19. Persuadări	147
20. Aceleași probleme	151
21. Șantaj ordinar	162
22. Directe sub centură	171
23. Evacuarea și drama familiei Banu	176
24. Grevă la abator	183
25. Orgoliu feminin	188
26. Oscilații	194
27. Lumi paralele	198
28. Interes și labilitate politică	208
29. Curve ordinare	218
30. Amintiri	229
31. Frumusețe de jad	239
32. Singur	253
33. Nini	267
34. La Petrom reluările continuă	274
35. Amăgiri	286
36. O șansă	293
37. Ante colaps	300
38. „Casablanca”	306
39. Stupid Rigu, dement Sisi	315
40. Remember	326
41. Geta și Ramo	333
42. Aventura continuă	342
43. Regrete	347
44. Falimentul	355
45. Te legi la cap dacă nu te doare	371
46. Vis canadian	375

47. Seducția	384
48. Pierdut în lume și cărți	390
49. Rătăcirii	403
50. Oscilații	412
51. Sensurile Lorei	419
52. Confesiuni	427
53. Trecutul și divorțul	433
54. Cameleonii	451
55.	451
56.	451
57.	451
58.	451
59.	451
60.	451
61.	451
62.	451
63.	451
64.	451
65.	451
66.	451
67.	451
68.	451
69.	451
70.	451
71.	451
72.	451
73.	451
74.	451
75.	451
76.	451
77.	451
78.	451
79.	451
80.	451
81.	451
82.	451
83.	451
84.	451
85.	451
86.	451
87.	451
88.	451
89.	451
90.	451
91.	451
92.	451
93.	451
94.	451
95.	451
96.	451
97.	451
98.	451
99.	451
100.	451

1

final anticipat

Nori era trist. Traumatizat. Surprins, ostracizat, afectat de situația penibilă. A fost șantajat, înșelat, dus în eroare, incapacitat, mințit, stors de numerar. Condamnat înainte să-și dea seama de urmările nefaste ale unei legături periculoase.

O relație malefică, dubioasă în același timp, l-a ruinat. Sedus de-o putană, n-a realizat pericolul anturajului în care intrase. Două experte au profitat de ospitalitatea lui și putanele i-au mulțumit ca țiganul, devalizându-i casa. Abuzând de credulitatea lui, au montat scenarii după scenarii, pe care numai o minte diabolică le putea inventa.

Atras, persuadat, umilit, debusolat, Noratti n-a evadat din cercul vicios, să evite colapsul. Hărțuit la telefon, incapacitat, hipnotizat de Lumia, Nicu a cedat. Prin jalonările impuse de Liu, îi satisfăcea toate capriciile. Cum putuse ea să-i impună totul, să profite de naivitatea lui o jună ordinară, cu opt clase?, s-a-ntrebat mereu. Până unde s-a degradat sub efectul anesteziei infuzate? Simplu! O iubea și-o iubise. A fost romantic, filantrop, plin de compasiune. Omul educat, fără experiență a fost anihilat de inteligența ei distructivă. Descoperindu-i călcâiul lui Ahile, iubirea pentru copii, ea profitase non-stop de naivitatea lui, numai să-l țină-n lesă.

Pe lângă Mirela, fiica lui, își dorise cu ardoare un fiu. Ca să-l educe, să-i indice totul despre viață și trapele ei. După nașterea bebelușei, Mel a rămas cu probleme ginecologice și risca la următoarea sarcină foarte mult. El a protejat-o: "Te feresc!" "Mulțumesc, Nori..."

Nostalgia unui fiu îl obseda. Ideea-l agasa și-a devenit punctul lui nevralgic. Pupila arondată de soție bunicilor din

Crevasa, Nori o vizita rar, din cauza serviciului. La scurt timp după nașterea fiicei Mireluș, cum o numea No, părinții Melindei s-au ocupat de necesitățile ei. La Phoenix, în foc continuu, Nori pierduse ocazia să-i admire bebelușei inocența, surâsul, gesturile, plânsul, mers deraiat, exhibițiile nostime, fulajul primilor pași. Primele cuvinte ocluse, satisfacția evoluției, pas cu pas. Nici soția Melinda, cadru medical, pe schimburi, de gardă la UPU, n-a insistat suficient să-l ducă-n Crevasă. Între ginere și socri comunicarea se limita la conveniențe sterile. Ceea ce-o deranja pe Mel: "Hai, Nori, fă efortul, cedează, fă pasul!" "Nu pot, Mirela. S-au opus să te iau de muiere..." "Mă, Nori, tipicar mai ești!..."

Scăpat de sub control, Nori evadase-n singurătate. În solitudine s-a apucat de scris. Remarcat de critică cu romanul "Frustrații", o dramă a minerilor după disponibilizare, Nori a intrat pe ușa din față în labirintul creației. Cartea a fost bine primită de colegi, de critica locală și nu numai.

După ani de hibernare, la chemarea Melindei, Nori a refuzat să plece-n Italia, unde consoarta, după o triere selectivă, a fost încadrată la Spitalul municipal din Milano. Admisă, cu un salariu acceptabil, Mel s-a stabilit acolo. Când Mirela absolvise liceul, mama a insistat să-și ducă fiica cu ea. Consiliată de mamă, pupila urmează aceeași profesie, activând în cadrul aceleași unități spitalicești, unde Mel s-a evidențiat printr-un profesionalism de excepție.

La rugămintea fetei, Mel îi asigură lui Nori o rentă viageră pentru subzistență de 500 euro lunar. Cu salariul de la "Phoenix" și banii expediți de soție, Nori se descurca onorabil. Când a evadat în alcool era de mult singur. De era numai alcoolul, n-ar fi decăzut din tipul jovial în insul infestat de vicii, acaparat de luxură. Pasiunea pentru femeile ușoare l-a terminat. Era prea generos. La bar era unul dintre clienții preferați ai putanelor pentru carisma și caritatea sa. Din atașament le achita nota de plată și amicilor. Renumit pentru filantropie, profitau și escrocii de el.

Evaluându-și comportamentul, avea regrete față de Mel, de fiica lor. N-a știut să-și asume responsabilitatea de soț și obligația de tată. Melinda l-a iubit foarte mult. Cu distanța, apatia și-a spus cuvântul. Chiar dacă relația nu era pe șine,

putea să ruleze pe traverse și tot ajungeau împreună la destinație dacă se capaciau unul pe altul. Iar la pensionare să ducă o viață decentă. La 55 de ani, Nori nu se suporta pe sine, după ce Lumia-l dezonorase fără niciun regret. Nu era zi să nu reia filmul pierzaniei lui cu toate scenariile malefice. Și rezultatul era același, degeaba susținea ea contrariul, Liuda-i servise o lecție de viață incredibilă. Și dacă ar fi murit din cauza ei, în clipa următoare ar fi răs, reorientându-se spre altă victimă. Deviza: "O victimă stoarsă de numerar nu mai are credit și nu-i interesantă", funcționa perfect pentru ea.

Când a murit tatăl ei i-a trimis 600 de euro din comenziță, pe lângă condoleanțele de rigoare. Bani îi confiscase Liu. Nu-i remise văduvei, cum specificase el, pentru costul înhumării. Posibile cauze ereditare, prin sângele infestat al lui Varice, Liuda n-a vărsat o lacrimă-n onoarea lui. Nici la ceremonia funerară n-a stat la capul defunctului, cum era normal, decent s-o facă. Nesimțita stătea la o șuetă în mașina unei doamne, la fel de formală ca ea, fără să fie afectată de evenimentul la care asista. Fuma și râdea când Nori o contactase telefonic. În același timp, schimba replici cu dama din anturaj, o lele cu alte preocupări futilе. No deduse: Liuda era un monstru indolent. Nu avea inimă, nici sentimente pentru memoria tatălui ei. Numai copiii, surorile, Lina și Ni contau pentru ea. Pe mama n-o suporta pentru admonestările ei, după eșecuri sentimentale. Fără ca ea să-și schimbe comportamentul după atâtea rateuri, repeta aceleași scenarii. Chiar devenea recalcitrantă. O rebelă. De nonconformista aceea i-a fost milă lui Nori. De juna cu devieri grave de comportament, de creațiile ei.

De la primul contact verbal l-a șantajat. Dacă i-a sesizat comportamentul venal, de ce n-a renunțat la ea? De ce? N-a putut? S-a legat de el, de buzunarul lui, flatându-l cu fraze dulci, promisiuni directe, plusând: "De mine nu vei scăpa niciodată, până la moarte.". Simula, juca teatru cu o lejeritate ieșită din comun. Ceva între carisma Dulcineei și femeia fatală din lumea mondenă, o **Bombă**...

Acum îi era clar, fără *money* nu mai era interesant. Abuzase de-o presupusă sarcină, să-l manevreze. Reușind prin planul ei diabolic să-l prindă. Incredibil! Nu putea dormi noap-

Respectiv, din cauza asta. Se desființa pe sine prin intermediul conștiinței, acuzându-se pe toate palierele ei. După crize de personalitate, au venit depresiile. Sevrajul după consumul de alcool. Dezamăgit, deprimat, decăzuse. Pentru el nu exista variantă de recuperare. Nicio soluție credibilă de reabilitare. Nimic. Haosul, disperarea i-au dereglat psihicul și bioritmul.

Mel nu-l mai suna de la incidentul cu Lumia. Mirela, foarte rar. Prin conștiința-i decimată de regrete devenise inamicul lui numărul unu. Intuind: s-a scufundat rău de tot în obscuritatea vieții. Imposibil să redevină cine a fost. Dezgustat de sine, dorea să moară, să dispară definitiv. Se tot întreba cum a putut să profite o escroacă de un aiurit ca el. Un tip elevat, cult, cu două facultăți, să cadă-n plasa unei infractoare? O putană cu abilități native ieșite din comun. A fost un idiot. Un anemic fără experiență în jocul mizerabil de puzzle al fufelor rasate. Să-și salveze onoarea era un singur mod, să dispară fizic. Cum? Tot meditase. Printr-un bilet de adio le va explica fetelor sale motivul degradării lui. Cu scuzele de rigoare va dispărea. Disolut, își va developa luxura soției, ca ea să nu-l ierte niciodată. Mirela, dezavuându-l, va suferi toată viața.

Și iar sentimentul acela de inculpare îl copleșea. Cât de frumoasă a fost Mirel' și el o neglijase, comportându-se execrabil față de ea. A finanțat copiii altora, în loc să-și ajute pupila. Meschin și indiferent, își merita din plin propria condamnare. O condamnare la moarte prin suicid, fără drept de apel. Alese reperul, Turnul de dispersie gaze nocive, *Phoenix*, unde și-a desfășurat el activitatea. Uzina nu mai funcționa. Turnul de 351,50 metri a rămas la periferia orașului ca o relicvă printre fiare vechi. Consiliul local a vrut să-l dărâme prin implozie. Acțiunea costa mult și cineva s-a opus: "Turnul e istorie. Cu banii respectivi să finanțăm noi locuri de muncă, copiii orfani..."

Vizibil din atmosferă, trunchiul de con se înălța mult deasupra orașului. Singurul obiectiv redutabil rămas după epoca postdecembristă. O relicvă ce amintește de poluarea urbei, de efortul depus de societate pentru anularea ei.

Prin intermediul filmărilor doctorului Meda Flex, Nori a văzut inițierea lucrărilor după revoluție, miliardele de lei alocate investiției și toată reclama. Apoi inutilitatea lui, după ce *Phoe-*

Respe

nixul a dat faliment. Acum era mirat de acțiunea puerilă a consilierilor locali. Turnul de dispersie din Cetate, asemenea Turnului Eiffel, se putea amenaja cu terase de agrement, în zona mediană sau la cota lui maximă, de unde cetățenii urbei să admire orașul. Ca obiectiv turistic, turnul se putea finanța din surse proprii. Nori spera să nu-l demoleze până la cata-pultarea lui în neant. Vor trece 5 secunde până la impactul cu betonul ca să dispară-n anonimat. În acele secunde își va re-vedea toată existența: mama, copilăria, frații, satul natal, Mel, Mirel. Pe "muzele" depravării lui: "Idiotul, s-a sinucis". La disp-ariție lui fizică cine-l va plânge, se întreba, fiica, Mirela, Dima, Linel, creaturile Liudei, Norel va fi afectat, având în vedere pozele prezentate cu insistență de Lumia, să-i spună "tată"...

Știa că venise momentul s-o facă. De pe masa biroului a luat două coli imaculate. Mâna cu pixul a rămas deasupra lor. Era ultima zi din avalanșa vieții, ultimele rânduri consemnate. După care va deveni o frunză fanată. L-a cuprins nostalgia. Cu ochii ficși privea undeva departe. Cuprins de remușcări, s-a teleportat în trecut. Prin față i-au trecut anii tinereții, Prislopul, părinții dragi. Repere de neomis; anii de școală, facultate, iubitele, amicii, barurile, serile de vis. Cheile Lăpușului, pădurile, dealurile din satul natal cu farmecul lor patriarhal. Într-un peisaj mirific, Prislopul rămânea relicva sfântă a ino-ncenței sale. Casele printre livezi, oamenii de-o candoare aparte l-au fascinat, atras iremediabil. Zona forestieră a fost leagănul existenței lui efemere. În timpul facultății a cunoscut-o pe Mel. S-a îndămorat de ea. O vizita-n fiecare zi la căminul din complexul "Hașdeu". Plimbările pe Cetățuie i-au apropiat și mai mult. Conversațiile, de asemenea. A realizat că nu trecea o zi să n-o vadă. La terminarea facultății s-au căsătorit fără acor-dul părinților ei. Melinda, indecisă, a trenat să spună "DA" fă-ră avizul lor, Nori a forțat nota, decis s-o abandoneze. Numai atunci Mel a cedat și s-au cununat. Neverosimil. Apoi a venit fetița și relația lui cu părinții soției a rămas la fel de anostă. Cu timpul, între el și Mel aura ferticirii s-a alterat, tot ce-a fost frumos s-a oxidat. Comunicarea nu mai funcționa. Neglijat, Nori s-a retras în sine. Fără Mel, va aborda iar viața într-o ex-altare bahică la Night Clubul "Eden", în brațele Liudei Banu. Lumia, Liuda l-a captivat cu frumusețea ei. Atașarea de ea a

Respectiv, fost evidentă. Au urmat trei luni de fericire. Seară de seară-l suna. Prin fraze frumoase l-a captivat iremediabil. Avea voce plăcută, persuasivă. Prin declarații dulci l-a acaparat definitiv.

„Spune-mi inimă de vrei, pot viețui fără lumina ochilor tăi? Fără simplu: *te iubesc*? Fără să te am mereu lângă mine, val fulminant al fericirii mele?”, primise într-o zi SMS-ul ei când fusese plecat din Cetate.

Prin altul mai târziu, îl ruga să revină-n oraș: „Ce faci, viața mea, de ce nu vii? Îmi este dor de tine. Un minut dacă nu ești, absența ta mă afectează enorm. Vino! Te aștept. Te pup dulce și te iubesc”, suna eternul clișeu al Liudei din Moldova. Nori i-a răspuns în aceiași termeni: „Vin la noapte, iubire...”. „Bine, puișorul meu, abia aștept să te am. Inima-mi fuge după tine, minunea mea. Pupici dulci unde vrei tu...”. „Te apreciez, ești visul meu...”. „100% e adevărat ce ți-am zis, îngerul meu. Indiferent ce spune alții, te iubesc. Ești și vei rămâne-n sufletul meu toată viața. Te apreciez mult”. „La fel, constelația mea”. „No, ești soarele meu, fără tine nu concep existența, val după val, dorule...”.

Vorbe frumoase, mixate cristalin printre mizeriile infestate cu germeni patogeni din vulgaritatea ancestrală. Liu exploda și-n jargonul arhaic, tipic moldovenesc. Cu Nori se controla, selectându-și cuvintele. Nicu, inițial, nu i-a surprins devierile futele. În rest, pentru acuzații și interpelări, ea avea formulate anticipat toate răspunsurile. Scenariile-i false se pliau, formulând replici credibile la toate suspiciunile lui. Dar mai ales SMS-urile siropoase, calde, elevate erau importate din anturajul ei colorat, sau de la unele fete ipocrite din Moldova. „Alo, Noruțul meu, cum ești, bine? Ce faci? Ai gripă? Du-te la spital și nu sta acasă! Fii liniștit, tot ce am eu îți aparține, puișor”. „Iluzii”, comenta el. Ce spunea atunci: „Te iubesc mult”. „Mi-e dor de tine. O să vin la bar...”. „Ești în mine, nu pot respira, puiucul meu. Acum du-te la spital, nu când vrei tu!”, își arăta preocuparea...

Rememora faza unui preludiu incitant. Lumia venise fără Sely. Inițial a servit șampanie după whisky. Ochii îi străluciau. Toată figura ei radia de frumusețe. Prin gesturi îl invita-n dormitor. Au făcut duș. Să-l impresioneze, și-a abandonat prosopul, rămânând ca îngerul din Capela Sixtină să-l corupă

cu formele fluide, să-l deregleze psihic. Hipnotizându-l cu ochii languroși, s-a apropiat de el în timp ce mâna îi controla fervent barometrul. „Viața mea”, l-a tras. Soarele meu”, o urmase. Gurile ca niște ventuze s-au cuplat. Buzele îi explorau gâtul în timp ce ea gemea incitată: „la-mi dimensiunea, parte cu parte”. Nori și-a mulat mâinile după trupul ei delicat. „Strânge-mi sânii”, spunea destinzându-și corpul de fericire, fredonând *Insiemi*, incendiată de plăcere. „Insistă la ombilic, dulceața mea. Mai jos e Norul lui Magellan, atinge-l!”. „E bine?”. „Așa. Măsoară-mi tufișul!”. „Ai numai foliculi!”. „Explodează ei după ras... Du-te jos, la muza plăcerii, forează-i adâncul”. Pe ste pubis mâna lui îi ondula creația printre gemete, înainte s-o penetreze cu delicatețe. „Doamne, ce udă ești”. „Așa, viața mea. Ești extraordinar, mă pierd în Alfa și Omega”. Cu ochii dați peste cap, și-a ridicat fundul să-i faciliteze accesul. Cu picioarele îl trăgea spre ea să-l soarbă. Tremura. Se precipita toată. Îi vedea fața transfigurată, ochii pierduți, buzele pline de freamăt. Corpul prin seisme delira în convulsii. După suflări sacadate, urlete teribile, purja orgasmul. În timp ce valurile plăcerii se diseminau, ea recepta senzația plăcută de după, delirul ce-i amplifică sublimul. Cu mâinile-i prinse capul, îmbucându-i buzele în timp ce infuzia plăcerii acaparase totul. Cuprinsă de fantezie, levita-n liniștea neantului. „Ești unic”, i-a spus, adorându-l. „Și tu”. „Acum e rândul meu...”. Fără să-l prevină, gura-i flămândă îi sorbise instrumentul, decalotându-l. „Ce frumos și rotund e, dulce ca frișca din rulada Diplomat”. Venise rândul lui să geamă. După prelucrări intense, să exulte printre ofuri de „oi-oi și na, măi, ia,” exfoliindu-și plăcerea-n eter. Amintiri plăcute, unice-n felul lor. Atunci sigur Liu l-a iubit. Apoi a urmat șantajul cu presupusa fetiță, atribuindu-i lui paternitatea după un an și, de la plecare ei din Cetate. Persuasivă, i-a inventat fetiței caracterele lui transmise ereditar, pilozitate umeri-spate, mers cadentat, inteligența nativă, gesturi tipice. „Este a ta”, i-a tracasat mintea cu voce ei plauzibilă. Mai mult abuzase de complicitatea lui Ni. Jocul Ninuței, „ești tată, mă!”, a fost determinant pentru el. Suspicios, sunase la maternitate, și bingo, Liuda nu figura-n registrul nașterilor din ziua respectivă. Prin asta, Nicu i-a demonstrat flagrantul, turpitudinea crasă.